

“*বিন্দুআৰুটোপালৰৰহস্য*”

আজি ভোলানাথ পিতাই নিজৰ ভোলা সন্তানসকলৰ সৈতে, সন্তানসকলৰ তথা পিতাৰ অৱতৰণ দিৱস অৰ্থাৎ অলৌকিক আত্মিক জয়ন্তী উদযাপন কৰিবলৈ আহিছে। ভোলানাথ পিতাৰ সবাতোকৈ প্ৰিয় হ’ল ভোলা সন্তানসকল। ভোলা অৰ্থাৎ যি সদায় সৰল স্বভাৱৰ, শুভ ভাৱ আৰু স্বচ্ছতা সম্পন্ন মন আৰু কৰ্ম দুয়োটাতে সততা আৰু চাফ-চিকুনতা, এনে ভোলা সন্তানসকলে ভোলানাথ বাপদাদাকো নিজৰ ফালে আকৰ্ষিত কৰে। ভোলানাথ পিতাই এনে সৰল স্বভাৱৰ ভোলা সন্তানসকলৰ গুণৰ মালা সদায় স্মৰণ কৰি থাকে। তোমালোক সকলোৱে অনেক জন্মত পিতাৰ নামৰ মালা স্মৰণ কৰিলা আৰু পিতাই এতিয়া সংগমযুগত সন্তানসকলক ৰিটাৰ্ণ দি আছে। সন্তানসকলৰ গুণৰ মালা স্মৰণ কৰে। কিমান ভোলা সন্তানসকল ভোলানাথ পিতাৰ প্ৰিয় হয়। যিমান জ্ঞানস্বৰূপ, জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ (knowledgeful), শক্তিশালী সিমানেই ভোলা। ভোলাপন ভগৱানৰ প্ৰিয় হয়। এনে নিজৰ শ্ৰেষ্ঠ ভাগ্যক জানা নহয়, যি ভগৱানক মোহি ললে। নিজৰ কৰি ললে।

আজি ভক্ত আৰু সন্তানসকল দুয়োৰে বিশেষ উদযাপনৰ দিন হয়। ভক্তসকলে প্ৰস্তুতি চলাই আছে, আহ্বান কৰি আছে আৰু তোমালোকে সন্মুখত বহি আছে। ভক্তসকলৰ লীলাও পিতাই চাই-চাই মিচিকিয়াই আছে আৰু সন্তানসকলৰ মিলন লীলা চাই-চাই হৰ্ষিত হৈছে। এফালে বিয়োগী ভক্ত আত্মাসকল, আন ফালে সহজ যোগী সন্তানসকল। দুয়োৰে নিজৰ-নিজৰ লগনেৰে প্ৰিয়। ভক্তসকলো কোনো কম নহয়। কালিলৈ আকাৰী ইষ্ট ৰূপত পৰিক্ৰমা লগাই চাবা। পিতাৰ লগত শালিগ্ৰাম সন্তানসকলৰো বিশেষ ৰূপত পূজা হ’ব। নিজৰ পূজন পিতাৰ সৈতে ভক্তসকলৰ চাবা। এতিয়া অন্তলৈকেও ঐকান্তিক ভক্ত কোনো-কোনো আছে যি সঁচা স্নেহেৰে ভক্তি কৰি ভক্তিৰ ভাৱনাৰ অল্প কালৰ ফল অনুভৱ কৰে। কালিৰ দিনটি ভক্তসকলৰ ভক্তিৰ বিশেষ লগনৰ দিন। বুজিলা!

তোমালোক সকলোৱে পিতাৰ জয়ন্তী উদযাপন কৰিবা নে নিজৰ? গোটেই কল্পত পিতা আৰু সন্তানসকলৰ এটাই জন্মদিন হওক, এয়া হ’ব পাৰেনে? অৱশ্যে দিন সেইটোৱে হ’ব কিন্তু বছৰ সেইটোৱে হ’ব নোৱাৰে। পিতা আৰু সন্তানসকলৰ পাৰ্থক্যতো থাকিব নহয় জানো। কিন্তু অলৌকিক জয়ন্তী পিতা আৰু সন্তানসকলৰ একেলগে হয়। তোমালোকে ক’বা আমি পিতাৰ বাৰ্থ ডে (জন্মদিন) উদযাপন কৰো আৰু পিতাই কয়, সন্তানসকলৰ বাৰ্থ ডে উদযাপন কৰো। ৰাণ্ডাৰফুল (চমৎকাৰ) বাৰ্থ ডে হৈ গ’ল নহয় জানো। নিজৰো উদযাপন কৰা, পিতাৰো উদযাপন কৰা। গতিকে ভাবা ভোলানাথ পিতাৰ সন্তানসকলৰ প্ৰতি কিমান স্নেহ আছে, যে জন্ম দিনো একেটাই। তেন্তে ভোলানাথক কিমান মোহিত কৰিলা। ভক্তসকলে নিজৰ ভক্তিৰ মস্তিভ মগন হৈ যায় আৰু তোমালোকে “পাই গলো” এইটো আনন্দত একেলগে উদযাপন কৰা, গোৱা, নাচা। স্মাৰক যি সজা হৈছে তাতো বহুত ৰহস্য সমাহিত হৈ আছে।

পূজাত, চিত্ৰবোৰত দুটা বিশেষ বিশেষত্ব আছে। এটাতো হ’ল বিন্দুৰ বিশেষত্ব আৰু আনটো হ’ল- এটোপ এটোপৰ বিশেষত্ব। পূজাৰ বিধিত এটোপ এটোপৰ মহত্ব আছে। এই সময়ত তোমালোক সন্তানসকল বিন্দুৰ মহত্বত স্থিত হোৱা। বিশেষ গোটেই জ্ঞানৰ সাৰ এক বিন্দু শব্দত সমাহিত হৈ আছে। পিতাও বিন্দু, তোমালোক আত্মাও বিন্দু আৰু ডামাৰ জ্ঞান ধাৰণ কৰিবৰ কাৰণে যি হৈ গ’ল - ফিনিচ অৰ্থাৎ ফুল ষ্টপ, বিন্দু লগাই দিলা। পৰম আত্মা, আত্মা আৰু এই প্ৰকৃতিৰ খেল অৰ্থাৎ ডামা তিনিওৰে জ্ঞান প্ৰেক্ষিকেল লাইফত (ব্যৱহাৰিক জীৱনত) বিন্দুয়েই অনুভৱ কৰা নহয় জানো। সেয়েহে ভক্তিতো প্ৰতিমা মাজত বিন্দুৰ মহত্ব আছে। দ্বিতীয় হ’ল - টোপালৰমহত্ব - তোমালোক সকলোৱে যেতিয়া স্মৰণত বহা বা নাইবা কাৰোবাক স্মৰণত বহোৱা তেতিয়া কোনটো বিধিৰে কৰোৱা? সংকল্পৰ টোপালৰ দ্বাৰা - মই আত্মা হওঁ, এই টোপাল ধালি দিলা। পিতাৰ সন্তান হওঁ - এয়া দ্বিতীয়টি টোপাল। এনেকৈ শুদ্ধ সংকল্পৰ টোপালৰ দ্বাৰা মিলনৰ সিদ্ধিৰ অনুভৱ কৰা নহয় জানো। গতিকে এটা হ’ল শুদ্ধ সংকল্পৰ স্মৃতিৰ টোপাল। দ্বিতীয়তে যেতিয়া আত্মিক বাৰ্তালাপ কৰা, পিতাৰ এটি এটি মহিমা আৰু প্ৰাপ্তিৰ শুদ্ধ সংকল্পৰ টোপাল দিয়া নহয় জানো। তুমি এনেকুৱা হয়, তুমি আমাক এনেকুৱা কৰি তুলিলা। এয়াই মিঠা মিঠা শীতল টোপাল পিতাৰ ওপৰত দিয়া অৰ্থাৎ পিতাৰ সৈতে আত্মিক বাৰ্তালাপ কৰা। প্ৰতিটো আলাপ কৰি ভাবা নহয়, একেলগে নহয়। তৃতীয় কথা-সকলো সন্তানে নিজৰ শৰীৰ-মন-ধনেৰে সহযোগৰ টোপাল ধালি দিয়ে। সেয়েহে তোমালোকে বিশেষভাৱে কোৱা এটোপ এটোপকৈ পুখুৰী হয়। ইমান ডাঙৰ বিশ্বপৰিৱৰ্তনৰ কাৰ্য, সৰ্বশক্তিমানৰ অসীম বিশাল কাৰ্য তাত তোমালোক সকলোৱে যিয়েই সহযোগ দিয়া, টোপালৰ সমানেইতো সহযোগ হয়। কিন্তু সকলোৰে এটোপ

এটোপৰ সহযোগেৰে সহযোগৰ বিশাল সাগৰ হৈ যায়। সেয়েহে পূজাৰ বিধিতো টোপৰ মহত্ব দেখুৱায়।

বিশেষ ব্ৰতৰ বিধি দেখুৱায়। ব্ৰত লোৱা নহয়। তোমালোক সকলোৱে পিতাৰ সহযোগী হ'বলৈ ব্যৰ্থ সংকল্পৰ ভোজনৰ ব্ৰত লোৱা যে কেতিয়াও বৃদ্ধিত অশুদ্ধ সংকল্পৰ ভোজন স্বীকাৰ নকৰো। এই ব্ৰত অৰ্থাৎ দূৰ সংকল্প কৰা আৰু ভক্তসকলে অশুদ্ধ ভোজনৰ ব্ৰত ৰাখে। আৰু লগতে তোমালোক চিৰকালৰ বাবে আগ্ৰত জ্যোতি হৈ যোৱা আৰু তেওলোকে ইয়াৰ স্মৃতিস্বৰূপ জাগৰণ কৰে। তোমালোক সন্তানসকলৰ অবিনাশী আত্মিক অন্তৰ্ভূমি বিধিবোৰক ভক্তসকলে স্থূল বহিমুখী বিধি বনাই দিলে। কিন্তু কপি তোমালোককে কৰিছে। যি অলপ বুজি পালে (touch হ'ল), ৰজোপ্ৰধান বুদ্ধি হোৱাৰ বাবে এনেকুৱাই বনাই দিলে। এনেয়ে ৰজোপ্ৰধানী এক নম্বৰৰ ভক্ত আৰু ভক্তৰ হিচাপত সত্যোপ্ৰধানী ভক্ততো ব্ৰহ্মা আৰু তোমালোক সকলো বিশেষ আত্মা নিমিত্ত হোৱা। কিন্তু প্ৰথমে মন্সা স্নেহ আৰু মন্সা শক্তি থকাৰ কাৰণে মানসিক ভাৱৰ ভক্তি আৰম্ভ হয়। এই স্থূল বিধিবোৰ পাছত লাহে লাহে বেছি হয়। তথাপিও ৰচয়িতা পিতাই নিজৰ ভক্ত আত্মাৰ ৰচনাক আৰু তেওঁলোকৰ বিধিবোৰক দেখি এয়ে কয় যে এই ভক্তসকলৰ টাচিংৰ বুদ্ধিও আশ্চৰ্যজনক। তথাপিও এই বিধিৰ দ্বাৰা বুদ্ধিক ব্যস্ত ৰাখি, বিকাৰত যোৱাৰ পৰা অলপ নহয় অলপ একাষৰীয়াতো কৰিলে নহয়। বুজিলা-তোমালোকৰ যথার্থ সিদ্ধিৰ বিধি ভক্তিত কি কি চলি আহিছে। এয়া হ'ল স্মাৰকৰ মহত্ব।

ডবল বিদেশী সন্তানসকলেতো ভক্তি দেখিলে একাষত ৰয়। কিন্তু তোমালোক সকলোৰে ভক্ত আছে। ভক্তৰ লীলা তোমালোক সন্তানসকলে অনুভৱ কৰা যে আমি পূজ্য আত্মাসকলক এতিয়াও ভক্তসকলে কেনেকৈ পূজাও কৰি আছে আহানো কৰি আছে। এনেকুৱা অনুভৱ কৰানে? কেতিয়াবা অনুভৱ হয়- ভক্তৰ আহানৰ। দয়া উপজেনে ভক্তসকলৰ ওপৰত? ভক্তৰ গান ভালদৰে আছে নহয়! ভক্তই মাতে আৰু তোমালোকে নুবুজা তেন্তে ভক্তসকলৰ কি হ'ব। সেয়েহে ভক্ত কি হয়, পূজাৰী কি হয়, পূজ্য কি হয়, এ ই ৰহস্যকো ভালদৰে জানা। পূজ্য আৰু পূজাৰীৰ ৰহস্য জানা নহয়। অচ্ছা। কেতিয়াবা ভক্তৰ আহানৰ অনুভৱ হয়? পাওৱকো হয় নে শক্তিক হয়। শালিগ্ৰামতো বহুত থাকে। লাখৰ ঘৰত থাকে। কিন্তু দেৱতা লাখৰ ঘৰত নাথাকে। দেৱী বা দেৱতা হাজাৰৰ ঘৰত থাকিব, লাখৰ ঘৰত নাথাকিব। অচ্ছা- ইয়াৰ ৰহস্যও আকৌ কেতিয়াবা শুনাম। ডবল বিদেশীসকলৰ মাজতো যি আদিতো আহিলে, যি আৰম্ভণিতে উদাহৰণ (example) হ'ল শক্তিযেই হওক বা পাওৱেই হওক, তেওঁলোকৰো বিশেষত্ব আছে নহয়। পিতাতো সৰ্ব প্ৰথম ডাঙৰ বিদেশী হয়। সকলোতকৈ বেচি সময় বিদেশত কোন থাকে? পিতা থাকে নহয়।

এতিয়া দিনে প্ৰতিদিনে সময় যিমান আগবাঢ়িব সিমান ভক্তসকলৰ আহানৰ আৱাজ তেওঁলোকৰ ভাৱনা তোমালোকৰ ওচৰত স্পষ্ট ৰূপত অনুভৱ হ'ব। কোন ইষ্ট দেৱী বা দেৱতা হয়, সেয়াও গম পোৱা যাব। অলপ পকা তাৰ পাচত এই সকলো দিব্য বুদ্ধিৰ টাচিং দ্বাৰা এনেকুৱা অনুভৱ হ'ব যিদৰে দিব্য দৃষ্টিৰে স্পষ্টকৈ দেখা যায়। এতিয়াতো সজাই আছে সেয়েহে প্ৰত্যক্ষতাৰ পৰ্দা খোলা নাই। যেতিয়া সজোৱা হৈ যাব তেতিয়া পৰ্দা খুলিব আৰু নিজকো দেখিবা। আকৌ সকলোৰে মুখৰ পৰা ওলাব যে এয়া অমুক দেৱীও আহি গ'ল। অমুক দেৱতাও আহি গ'ল। অচ্ছা!

সদায় ভোলানাথ পিতাৰ সৰলমনা, সহজ স্বভাৱৰ সহজযোগী, ভোলা সন্তান, সদায় বিন্দু আৰু বৃন্দৰ (টোপাল) ৰহস্যক জীৱনক ধাৰণ কৰোতা, ধাৰণা স্বৰূপ আত্মাসকলক সদায় মন, বাণী কৰ্মত দূৰ সংকল্পৰ ব্ৰত লওতা স্ত্ৰী আত্মাসকলক, সদায় নিজৰ পূজ্য স্বৰূপত স্থিত হৈ থাকোতা পূজ্য আত্মাসকলক ভোলানাথ, বৰদাতা, বিধাতা পিতাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

পতাকাউত্তোলনকৰাৰ পাছত বাপদাদাৰ মধুৰ মহাবাক্য

পিতাই কয় সন্তানসকলৰ পতাকা সদায় মহান হয়। সন্তানসকল নথকাহঁতেন পিতাইও কি কৰিলেহঁতেন। তোমালোকে কোৱা পিতাৰ পতাকা সদায় মহান.....(গীত বাজি আছিল) আৰু পিতাই কয় সন্তানসকলৰ পতাকা সদায় মহান। সদায় সকলো সন্তানৰ শিৰত বিজয়ৰ পতাকা উৰি আছে। সকলোৰে নয়নত, সকলোৰে শিৰত বিজয়ৰ পতাকা উৰি আছে। বাপদাদাই চাই আছে-এই এখন পতাকা উৰা নাই কিন্তু সকলোৰে শিৰৰ লগতে বিজয়ৰ অবিনাশী পতাকা উৰি আছে।

পিতা আৰু সন্তানসকলৰ ৰাণাণাৰ ফুলবাৰ্খাডেৰ শুভেচ্ছা

চতুৰ্দিশৰ স্নেহী, সেৱাৰ সংগী, সদায় খোজত খোজ দিওতা সন্তানসকলক এই অলৌকিক ব্ৰাহ্মণ জীৱনৰ জন্মদিনৰ

শুভেচ্ছা থাকিল। সদায় সকলো সন্তানক বাপদাদাই স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু শুভেচ্ছাৰ প্ৰতিদানত স্নেহভৰা দুবাহৰ মালা পিন্ধাই শুভেচ্ছা জনাইছে। সকলো সন্তানৰ এই অলৌকিক জন্মদিন বিশ্বৰ সকলো আত্মাই স্মাৰকৰ ৰূপত উদযাপন কৰি আহিছে কিয়নো পিতাৰ লগত সন্তানসকলেও ব্ৰাহ্মণ জীৱনত সকলো আত্মাক বহুত-বহুত-বহুত সুখ-শান্তি, আনন্দ আৰু শক্তিৰ সহযোগ প্ৰাপ্ত হৈছে। এই সহযোগৰ কাৰণে সকলোৱে অন্তৰেৰে শিৱ আৰু শালিগ্ৰাম দুয়োৰে বাৰ্থ ডে শিৱ জয়ন্তী উদযাপন কৰে। এনে শালিগ্ৰাম সন্তানসকলক শিৱ পিতা আৰু ব্ৰহ্মা পিতা দুয়োৰে পদমণ্ডণা শুভেচ্ছা থাকিল, শুভেচ্ছা থাকিল। সদায় শুভেচ্ছা থাকক, সদায় বৃদ্ধি হওক আৰু বিধিপূৰ্বক সিদ্ধি প্ৰাপ্ত হওক। অম্বা।

বিদায়বেলাত:- গুড মৰ্ণিং (সুপ্ৰভাত)তো সকলোৱে কৰে কিন্তু তোমালোকৰ গডৰ লগত মৰ্ণিং হয় তেন্তে গডলি মৰ্ণিং হৈ গ'ল নহয়। গডৰ লগত ৰাতি কটোলা আৰু গডৰ লগত মৰ্ণিং উদযাপন কৰিছা। সদায় গড আৰু গুড দুয়ো যাতে মনত থাকে। গডৰ স্মৰণেই গুড বনায়। যদি গডৰ স্মৃতি নাথাকে তেন্তে গুড হ'ব নোৱাৰি। তোমালোক সকলোৰে সদায় গডলী (ঈশ্বৰীয়) লাইফ (জীৱন) হয়, সেয়ে প্ৰত্যেক চেকেণ্ড, প্ৰত্যেক সংকল্প ভালেইহয়। কেৱল গুড মৰ্ণিং, গুড ইভিনিং, গুড নাইট নহয় কিন্তু প্ৰত্যেক চেকেণ্ড, প্ৰত্যেক সংকল্প গডৰ স্মৃতিৰ কাৰণে গুড হয়। এনেকুৱা অনুভৱ কৰা। এতিয়া জীৱনেই গুড হয় কিয়নো জীৱনেই গডৰ লগত। প্ৰত্যেক কৰ্ম পিতাৰ লগত নকৰা জানো। অকলেতো নকৰা নহয়? খোৱাও পিতাৰ লগত নে অকলে খোৱা। সদায় গড আৰু গুড দুয়োৰে সম্বন্ধ মনত ৰাখা আৰু জীৱনলৈ আনা। বুজিলা- অম্বা সকলকে বাপদাদাৰ বিশেষ অমৃতবেলাৰ অমৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

বৰদান: মহাদানী হৈ উদাৰ হৃদয়েৰে আনন্দৰ খাজনা বিলাওতামাষ্টৰ দয়ালু হোৱা মানুহে অল্পকালৰ আনন্দ প্ৰাপ্তি কৰিবৰ কাৰণে কিমান সময় আৰু ধন খৰচ কৰে তথাপিও সঁচা সুখ নাপায়, এনেকুৱা আৱশ্যকতাৰ সময়ত তোমালোক আত্মাই মহাদানী হৈ উদাৰ মনেৰে আনন্দ দান কৰিব লাগে। ইয়াৰ বাবে দয়াশীলতাৰ গুণ ইমাৰ্জ (উদয়) কৰা। তোমালোকৰ জড় চিত্ৰই বৰদান দি আছে তোমালোকেও চৈতন্য ৰূপত দয়াশীল হৈ বিলাই যোৱা, কিয়নো পৰৱৰ্তী আত্মা হয়। কেতিয়াও এইটো নাভাবিবা যে এওলোকতো শুনোতাই নহয়, তোমালোকে দয়াশীল হৈ বিলাই যোৱা। তোমালোকৰ শুভ ভাৱনাই তেওঁলোকক ফল নিশ্চয় দিব।

স্লোগান: যোগৰ শক্তিৰ দ্বাৰা প্ৰত্যেক কৰ্মেন্দ্ৰিয়ক আদেশ অনুসৰি চলাওতাজনে ইশ্বৰাজ্য অধিকাৰী হয়।

!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!